

Edifici de la Unió de Pescadors

Símbol de l'autarquia obrera i pesquera en l'inici del segle XX i també del seu progrés. També conegut com El Casinet, es va construir en 1909 segons el projecte del mestre d'obres Juan Bautista Gosálvez Navarro i és un dels edificis del modernisme valencià més emblemàtics del barri. Gosálvez fou un notable arquitecte que tenia una vinculació amb el Cabanyal més enllà de l'aspecte professional fins al punt que va arribar a ser alcalde en gener de 1890, tot i que es va veure obligat a dimitir forçosament per problemes de salut eixe mateix mes. A més, és autor d'altres edificis emblemàtics com la Llotja del Peix i molts altres projectes que van definir l'evolució d'este barri.

D'àmplies dimensions, té tres façanes que donen a tres carrers diferents, de manera que ocupa quasi tota l'illa de cases. Consta d'una planta baixa i una única altura. La seua ornamentació és molt sòbria i austera en la planta baixa. Les grans obertures servien com a aparadors per a la venda de productes. Es distribuïa en un espai diàfan destinat a magatzem de productes i apilament dels instruments de pesca, i una escala situada al fons donava accés al pis superior. En la primera altura, en canvi, la decoració de tipus floral d'estil modernista és un poc més profusa, per exemple, en les baranes de forja de ferro dels balcons. S'aprecia especialment el canvi ornamental en la rematada de l'edifici, amb un frontispici amb un ull de bou central amb ornamentació vegetal i una balustrada, marcadament modernistes.

Originàriament es va construir per a allotjar la seu de la societat El Progrés Pescador, cooperativa de caràcter obrer fundada en 1902, després d'entrar en vaga i segregat-se de la Marina Auxiliante, que pertanyia als patrons. La finalitat d'esta societat era subministrar i proveir productes de primera necessitat als pescadors a canvi del pagament en espècie. També s'impartien classes d'esgrima per a la seua defensa, esport de gran tradició en el barri. A l'interior, es van conjugar altres activitats socials i culturals, organitzades per diferents penyes recreatives tan diferents com el senderisme o el futbol, teatre, dansa i fins i tot un café. En 1924 la societat es troba amb seriosos problemes econòmics, és per això que es decidix la fusió de la cooperativa amb la Unió de Pescadors (una caixa de pensions enfocada a donar cobertura a pescadors jubilats), que pagarà tots els deutes a canvi de quedar-se amb la propietat de l'edifici. Després de l'absorció, la cooperativa finalment va desaparèixer com a tal, les barques es van vendre i només va continuar funcionant com a caixa de pensions

Fou, també, una de les icones del blasquisme en l'etapa més important, temps durant el qual Blasco Ibáñez, des dels seus balcons, va donar mítings de molta fama. Durant un temps es va destinar a centre instructiu republicà de la societat de Poble Nou de la Mar.

Després d'esclatar la Guerra Civil i el resultat en 1939, la Unió de Pescadors, a causa de la seua mentalitat republicana i la seua vinculació tant a moviments obrers com a la CNT, va ser extinta. La Falange Espanyola es va apropiat de l'edifici durant la dictadura franquista i amb el pas dels anys anirien desapareixent totes les activitats socioculturals que s'hi realitzaven.

L'única activitat que ha perdurat és la Societat Musical Unió de Pescadors (SMUP), fundada en 1926, provinent de l'escissió de l'antiga Patronat del Poble Nou de la Mar, una banda l'origen de la qual es remunta a 1880 i que va ser legalitzada socialment en 1894. La societat és, en l'actualitat, la propietària de l'edifici i continua amb la seua labor de formació de futurs músics i músiques, en este símbol històric del barri.

L'any 2017 s'inicien les obres de rehabilitació de l'edifici per iniciativa de l'Ajuntament de València, que pretenen posar en valor l'edifici d'estil modernista valencià i salvaguardar-ne les característiques originals. Estes obres es van realitzar mitjançant un conveni de col·laboració entre la Societat Musical Unió de Pescadors i l'Ajuntament de València.

39°28'19.6"N

L'edifici en l'antiguitat. Font: https://www.valenciaextra.com/es/valencia/el-casinet-un-edificio-emblematico-del-cabanyal_39503_102.html

1915 Ca - Reunió en un lloc del Marítim que podria ser el Casinet – Arxiu Rafael Solaz.
Font: <https://valenciablancoynegro.blogspot.com/2014/12/el-casinet-del-cabanyal.html>